

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 141.

Girona, divendres, 30 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

«L'Independent», portantveu feixista dels Pirineus Orientals (Perpinyà) ha aconseguit el dret d'entrada al territori lleial. Qui és el responsable d'aquesta bestiolada?

Editorial Un cònsol que té el mal de la són

La nostra xarxa diplomàtica ha estat sempre una meravella per l'estultícia tradicional dels seus homes. Tots recordem aquell pobre senyor que s'anomenava Quiñones de León i que creia, de bona fe, representar la Monarquia espanyola, quan, de veritat, no era més que un titella del Quai d'Orsay i, concretament, de Briand.

La República, malgrat els sermons prometedors d'aquell capellà en figura de ministre, que fou Luis Zulueta, continuà mantenint a pan y cuchillo la mateixa sangonera diplomàtica. Si, es decretaren alguns trasllats, per espavilar-los. Però arrancar un trasto inútil d'una banda per posar-lo a una altra, és feina perduda. No era un canvi d'aires el que necessitaven els nostres cònsols sinó una monumental escombrada. Fer-hi un bon dissabte era de tanta urgència com l'aprovació de l'Estatut de Catalunya.

No cal perdre de vista que constituïem el segon país europeu en la gràfica d'emigrants.

Si de la capacitat passem a la filiació política dels nostres diplomàtics, el judici serà encara més desfavorable. La carrera diplomàtica era patrimoni exclusiu dels fills més encartonats de l'aristocràcia. Qui no lluitava un escapulari, lluitava la creu gamada.

La típica carxandera espanyola, monopolitzava les prebendes diplomàtiques.

Parlem amb qualsevol emigrant espanyol i us convencereu fins a quin grau arribava la deixadesa esferidora dels nostres representants a l'estranger. El pitjor enemic de l'emigrant era el cònsol. En Monarquia. I en República!

El 19 de juliol semblava, però, que les coses anaven a canviar radicalment. La Revolució és incompatible amb la "noñeria" i amb els enemics dels pàries.

Araquistain ha fet una bona neteja. Es just proclamar-ho. Però, cal perfilar la tasca. No és suficient emplaçar als llocs estratègics, una persona de confiança, un federal de tota la vida, un antifeixista convençut. Es necessari, atesa la immensitat del nostre moviment i el seu rol internacional, que els llocs de responsabilitat siguin desempenyats, ultra la lleialtat política, amb la màxima competència, energia i activitat. Especialment, les representacions properes a la frontera (Pirineus Orientals, per exemple) haurien de recaure en lo bo i millor dels nostres homes.

Nomenar Cònsol a un senyor que té, dissortadament, la malaltia de la són, és, per republicà que sigui el titular, un disbarat, les conseqüències del qual comencem a sentir.

I, per avui, res més.

El company Antoni Soler parla, davant el micròfon, per a "L'Espurna"

Tu creus que té molta importància la qüestió agrària?

Crec que en té més, del que alguns creuen. De la solució que es doni a les qüestions del camp, depèn el reeiximent de la nostra economia, tan atropellada en aquests darrers temps de guerra contra el feixisme.

Puc assegurar-te, que no podem tenir una Indústria florent, si la nostra agricultura, resta abandonada com ans del 19 de juliol.

Com estava plantejat el problema abans del 19 de juliol?

Amb poques paraules, les més breus que trobi, miraré de contestar-te.

La lluita al camp, tenia molts aspectes. A Catalunya, si bé no existia el Latifundista estil andalús, teníem el Propietari, de quantitats enormes de terres, que les tenia repartides entre masovers, parcers, arrendataris i rabassaires. Això, demostra, que la nostra terra, portava un avenç a totes les altres regions d'Iberia. Però, això no vol pas dir, que el pagès català, no fos també un esclau del Propietari. Si havia millorat el seu nivell de vida, bis a bis, de la resta del pagès espanyol era perquè havia ajuntat al seu esforç personal, el de tota la seva família, treballant tots de sol a sol, per fer produir molt la terra que l'amo li tenia arrendada. Es precisament, per aquesta manera de treballar, que el nostre pagès, és de tipus egoista i desconfiat per moltes promeses fetes, i ja mai portades a la pràctica.

I després del 19 de juliol?

Els primers dies de l'aixecament militar feixista, el pagès s'incorporà al moviment revolucionari, iniciat a la ciutat, creient, convençut, que havia arribat l'hora de

Tots al míting que celebrarem el nostre partit. Afiliats, simpatitzants, indiferents o contraris. Aquells, no ja per obligació, sinó per propi interès, hi assistiran. Quant a aquests, ens plauria veure-hi el major nombre possible. No es tracta, precisament, d'assolir un èxit, numèricament parlant. Es tracta de donar a conèixer a la classe treballadora de Girona, les consignes que han de portar-la cap a la Revolució Socialista. Es tracta de fer arribar la veu del partit bolxevic d'Espanya, a tots els àmbits proletaris. Convindria,

"Al camperol no li ha d'interessar la terra en propietat, sinó la propietat dels productes de la terra"

la seva emancipació. Es constituïren els Comitès revolucionaris, destruint el caciquisme rural, que fins el 19 de juliol havia existit, tot i passant per l'etapa dels cinc anys de República democràtica, però que, no havia pas realitzat la seva Revolució burgesa. Deia, el nostre malaguanyat Maurín, que si Espanya volia sortir del caos econòmic que la caracteritza, ha de fer la seva Revolució burgesa al camp, però passant immediatament a la Revolució Socialista. I ens trobem ara, davant aquesta etapa de la revolució, els camperols

porten a la pràctica la revolució burgesa, i comencen, a l'ensem, la Revolució Socialista.

Creus factible una collectivització total?

De cap manera, seria una gran equivocació, que més tard en pagariem les conseqüències. Tu saps que s'han fet experiments que no han donat cap resultat pràctic. La collectivització general, arribarà el dia que al pagès se li pugui demostrar la gran eficàcia del treball col·lectiu.

Com està plantejat el problema sindical al camp?

Actualment es troba dividit en tres organitzacions C.N.T., U.G.T. i Rabassaires. La divisió de la classe treballadora, saps que no pot reportar-nos cap benefici, al contrari: lluites de tendència, que no fan res més que obstaculitzar la marxa de la Revolució.

Amb gran encert, crec jo, es dictà el decret de sindicació obligatòria d'un sol Sindicat Agrícola a cada poble.

Voldries parlar-nos del decret creant els Sindicats Agrícoles?

Governativament parlant, el decret, és una mostra bastant revolucionària.

La unitat sindical, tant al camp com a la ciutat, és de gran necessitat en els moments actuals.

Hem de tenir en compte, que la lluita contra el cacic i el propietari ha desaparegut. El Sindicat Agrícola, té una gran funció econòmica a realitzar, i seria de molt mal portar a la pràctica si continuéssim dividits en tres Sindicats.

Si bé diem que la collectivització general és difícil de portar-la a la pràctica, és molt fàcil, socialitzar la producció, a través del Sindicat Agrícola. Totes les operacions de tipus agrícola, les farà a través del Sindicat, anul·lant tots els intermediaris, que són, actualment, el "core" que patim tan els productors com els consumidors.

De totes maneres, aquest decret no tindrà la vitalitat necessària, mentre no tinguem un Govern de cara al camp, que resolgui amb l'energia que calgui, els problemes plantejats. No poden haver-hi solucions intermitges. Un Govern ni burges, ni proletari, no pot resoldre el problema actual.

Quina és la posició del P.O.U.M. relativa al problema del camp?

La posició del nostre Partit és (Segueix a la pàgina 4)

Avui, al Teatre Municipal, a dos quarts de deu de la nit, parlaran:

ANDRADE
MARTI
GROSSI
PALACIN
NIN
J. C. I.
GRAN
MITING
DEL
P.O.U.M.
Homenatge als Combatents

GUIO per GRACIETA

Avui, tots al míting!

repetim, que indiferents i contraris cedissin al seu criteri de no romandre fidels a la seva ignorància o als seus prejudicis.

El bé de la classe exigeix aquesta disposició d'esperit: Per estranya que sigui la veu de la veritat revolucionària, és precis oir-la. Vinguí de qui vinguí, cal escoltar-la. Cap treballador conscient pot deixar de conèixer les orientacions que segueix ca-

da partit proletari. L'interessa, per tal de situar-se ell en la corrent favorable.

Entossudir-se en no voler escoltar ni disposar-se a rectificar suposa adoptar una actitud suïcida.

El P. O. U. M., partit netament classista, llança unes consignes ben clares i ben concretes. La seva posició revolucionària li ha valgut, precisament, l'odi

dels reformistes, de la contrarevolució. Però per damunt de la trama d'infàmies i calúmnies de què el fan víctima, manté ben alta l'ensenyà de la victòria proletària.

Perquè és clara i lògica i encertada la seva posició, creiem que tots els treballadors sabran fer-li justícia. Adhuc els mateixos indiferents i contraris, si es proposen conèixer-la.

Aquesta és, precisament, la nostra aspiració. Ensenyar a la massa treballadora el camí de la victòria i disposar-la a que el segueixin.

Abaratiment de la vida

El Conseller d'Agricultura amb molt bon encert, no fa gaires dies que publicà una ORDRE amb el fi d'aturar l'escandalosa especulació que es realitza amb el moresec, mentrestant cerca la solució de satisfer les necessitats de la ramaderia, amb importacions d'altres països, sabut que en el territori català, resten sinó considerables, també reduïdes existències totes elles en mans de comerciants i intermediaris sense escrúpols.

No cal dir que l'especulació tan escandalosa realitzada amb el moresec, ha produït l'alça immediata de la ramaderia i avicultura, alça que s'ha d'esmenar, sigui com sigui, puig els preus que es cotitzen avui, signifiquen que els treballadors i classe mitja que guanyen jornals corrents hagin d'atendre la seva subsistència mancats de tota mena de carn, ous i aviram.

Amb motiu de l'esmentada ORDRE, s'han reunit els dos dissabtes darrers a la Delegació del Servei de Cooperació Agrícola, els representants de cada una de les Federacions de Sindicats Agrícoles legalment constituïts que formen part de la Regió 2.ª, i acordaren amb un vertader sentit de comprensió i responsabilitat dels moments que vivim, demanar al company Comissari de la Generalitat, l'ajut necessari per a fer complir el preu de taxa o sia el de 70 pesetes els cent quilos.

No cal esmentar que el moresec amb altres cereals, aquests amb més petita relació, formen part de l'alimentació dels animals de cria; tant és així, que l'encariment del moresec, ordi, cibada, despulles, etc., representa la mort de la nostra ramaderia i avicultura, que cal salvar. En primer lloc, perquè representa un dels ajuts més preuats i eficients de l'agricultor, i àdhuc perquè comporta la puja de tota mena de carn i ous, que dit amb major claretat, vol dir que aquest aliments tan indispensables no estiguin a l'abast del vertader poble, i si solament d'aquells que encara en podem nomenar classes privilegiades.

Els agricultors de la Regió 2.ª, per mitjà dels organismes responsables o sia de les Federacions de Sindicats Agrícoles de les nostres Comarques, han pres l'acord de que l'observància de la taxa posada al moresec, sia una realitat; car estan convençuts que trencant la xarxa de determinats interessos inconfessables, ajudem a salvar la economia agrícola i amb ella la revolució. Seran inexorables en el compliment del seu deure i si bé estan disposats a acabar amb els comerciants sense escrúpols, també estan disposats a punir als agricultors que dominats per una excessiva gasiveria ajuden a perllongar aquest desori en el camp i en la ciutat, que en definitiva els primers perjudicats serien ells.

Però els representants de les Federacions de Sindicats Agrícoles han fet més; amb una gesta que és molt d'elogiar tan espontània com comprensiva vers els seus germans treballadors de la ciutat, han fet una proposta al Conseller d'Agricultura, consistent en la taxa de tota una sèrie de productes de la terra i derivats, que tenim la seguretat que una volta coordinada, produirà una baixà a tots els preus dels articles d'ús domèstic que, pot ésser l'eix de l'abaratiment de tota la economia domèstica.

La rebaixa que han proposat dels productes que els agricultors són venedors, ens plau de publicar-la per a coneixement del públic. El desig doncs, de les Federacions esmentades, és que aquests preus siguin una realitat ben immediata, tota vegada que no depèn solament dels agricultors d'aquesta Regió II.^a; car els lectors saben que l'economia agrícola de Catalunya i Llevant, està tan íntimament

lligada que, necessita de l'acció mancomunada d'unes i altres Comarques; i és per això que els esmentats representants de les Federacions de Sindicats Agrícoles, acompanyats del Delegat del Servei de Cooperació Agrícola d'aquesta Regió II.^a, el company Pere Purcallas, la setmana passada visitarem el Conseller d'Agricultura per a explicar-li els seus desitjos, hó i entregant-li la relació que a continuació publiquem, dels preus a l'engrós, no al detall.

Preus que podrien ésser		Preu corrent de cotització	
Tocino viu de 47 a 48 ptes. els 100	quilos.	65 ptes. els 100 quilos	
» mort a 6 »	1 »	8'50 »	1 »
Carn magre a 8'25 »	1 »	14 »	1 »
Xais vius 1. ^a a 4 »	1 »	5'50 »	1 »
Xais vius 2. ^a a 3'25 »	1 »	5 »	1 »
Cabrils	preus idèntics.		
Badells vius c. a 6 ptes.	1 »	9'50 »	1 »
Badells vius fins a 4'50 »	1 »	5'50 »	1 »
Badells pes mort a 7'50 »	1 »	10 »	1 »
Vaques 1. ^a a 6 »	1 »	7'50 »	1 »
Vaques seques a 5 »	1 »	6'50 »	1 »
Porcs lletons vius a 5'50 »	1 »	6'50 »	1 »
Porcs recria a 50 »	10 »	65 »	10 »
Pollastres a 9 »	1 »	11'25 »	1 »
Gallines a 7'50 »	1 »	11'25 »	1 »
Conills 1. ^a a 4 »	1 »	6'50 »	1 »
Conills 2. ^a a 3'50 »	1 »	6 »	1 »
Anecs a 6'50 »	1 »	10'50 »	1 »
Ocas a 4'50 »	1 »	10 »	1 »
Ous a 4'50 »	docena.	6 »	docena
Blat de 75 a 80 »	els 100 quilos.	160 »	els 100 quilos
Oli de 35 a 37 »	11'200 »	45 a 50 »	11'200 »
Faves de 75 a 80 »	100 »	169 »	100 »
Mongetes de 140 a 160 »	100 »	300 »	100 »
Vi de 14-15° a 30 »	60 litres.	38 »	60 litres
Carbó d'alzina a 34 »	120 quilos.	40 »	120 quilos
Suro feixi roure a 30 »	120 »	40 »	120 »
Segones a 66 »	100 »	110 »	100 »
Segó a 60 »	100 »	110 »	100 »
Ordi a 65 »	100 »	166 »	100 »
Cibada a 65 »	100 »	175 »	100 »
Garrofa de 13 a 14 »	40 »	50 »	40 »
Essos a 62 »	100 »	75 »	100 »
Besses a 14'50 »	100 »	100 »	100 »
Pulpa a 14'50 »	40 »	24 »	40 »
Moresec a 70 »	100 »	200 »	100 »
Patates a 65 »	100 »	85 »	100 »
Arrós a 100 »	100 »	150 »	100 »
Userda a 12'50 »	40 »	14 »	40 »

Si aquests preus poden a la pràctica cotitzar-se, estem segurs que la millora en els preus tots de les subsistències es farà notar, en benefici de tota la economia, sense que signifiquin un clos tancat, puig a mesura de les possibilitats, si l'oferta i la demanda no és l'instrument regulador, les Federacions de Sindicats Agrícoles, cada quin-

ze dies es comprometen a reconstruir-los.

Serà motiu de joia i fonda satisfacció pels agricultors de les nostres contrades ajudar en el que puguin, al triomf de la guerra i la revolució.

Les Federacions de Sindicats Agrícoles de la Regió II.^a

«Els dirigents de la J. S. U. intenten desplaçar Largo Caballero de la Presidència del Consell de Ministres i del Ministeri de la Guerra», diu el redactor-cap de «CLARIDAD».

VIDA DEL PARTIT

Diari parlat L'ESPURNA
 —
 Portantveu del P. O. U. M. i de la J. C. I.
 Emissions a un quart de vuit del vespre.
 Sumari del diari parlat L'Espurna per avui divendres.
 Consignes del P. O. U. M. i J. C. I.

«La Internacional»
 Editorials de «La Batalla» i de «L'Espurna».
 Parlament a càrrec de Joan Quer Secretari Polític del C. L. del P. O. U. M.
 Informació dels Fronts, (servei especial d'última hora).
 Informació de Catalunya, de la resta d'Espanya i dels Fronts de

Guerra (servei especial d'última hora).
 Noticiari del Partit i de la J. C. Ibèrica.

Sumari corresponent a l'emissió de demà dissabte a un quart de vuit del vespre.
 Consignes del P. O. U. M. i J. C. Ibèrica.
 «La Internacional»
 Editorial de «La Batalla» i de «L'Espurna».
 Informació de Catalunya i de la resta d'Espanya.
 Noticiari del Partit i de la J. C. Ibèrica.

P.O.U.M. Secretariat Femení
 Convocatòria urgent
 Queden convocades per avui dia 30 d'abril, totes les companyes del Secretariat Femení del P.O.U.M.
 Hora: A les 7 de la tarda.
 Lloc: Sala d'actes del P.O.U.M.

P.O.U.M. J.C.I.
 P.O.U.M. J.C.I.
 Actes de propaganda a celebrar a la segona Regió, en commemoració del Primer de maig

Dia 30 d'abril
 GIRONA
 Parlaran: Maria T. Andrade
 Martí
 Grossi
 Palacín
 Nin

Dia 1.^r de maig
 BANYOLES
 Parlaran: Maria T. Andrade
 Guiral
 Hervàs
 Grossi

FARNERS DE LA SELVA
 Els mateixos camarades.
 L'ARMENTERA
 Parlaran: Gaiolà
 Martí
 Dos companys C. N. T.

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de Defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.
 Sense novetat en el dia d'avui.
 Girona, 30 d'abril del 1937.
 El Comissari Delegat de Defensa
 Pey Sardà

Escolteu avui, al Teatre Municipal, al representant de la J.C.I., Miquel Martí.
 Treballadors gironins, tots al Miting del P. O. U. M.

Ha estat atès al Dispensari Municipal pel metge Roca Vallès, Ramon Ruhl Batallé, de 15 anys, domiciliat a la carretera de Pla de Ter, 38, d'una ferida contusa a la munyeca esquerra, produïda per un gos.

Pel metge Roca Pinet, ha estat atesa Emilia Verdagué, de 24 anys, domiciliada al carrer de Claudi Girbal, 1, d'una ferida a la cuixa esquerra pla posterior, produïda també per un gos del mas «Juny».
 Ambdós gossos han passat a observació.

Un cotxe conduït per Ramon Torrecillas, de 20 anys, de Barcelona, a causa de l'humitat de la pista ha patinat donant algunes voltes de campana i resultant el dit individu amb ferides a les cames i genolls. Traslladat al Dispensari Municipal.

L'ESCALA
 Parlaran: Rosa Brunso
 Miquel Martí
 Gaiolà
 Nin

LA BISBAL
 Parlaran: Antònia Adroher
 Coromines
 Català
 Quer

TORTELLÀ
 Els mateixos camarades.

Dia 2 de maig
 ROSES
 Els mateixos camarades.

CASTELLO D'AMPURIES
 Els mateixos camarades.
 PALAMOS
 Parlaran: Rosa Brunso
 Alabertí
 Gaiolà
 Nin

P. O. U. M. J. C. I.
 Diumenge, dia 2, a les nou i mitja de la vetlla al local del Club Esportiu Proletari,

REFRESC
 d'homenatge als 30 combatents «Fills de Girona» que tant heroïcament s'han portat a les avançades del Riu Fluïmen i que disfruten uns dies de permís i que reincorporan el pròxim dia 3.

Els combatents que passin per l'estatge Social (Ciutadans, 12) i se'ls hi donarà el ticket.

Els particulars que vulguin assistir-hi que passin per el mateix Local (fins el diumenge a les 12) i se'ls informará.

La Junta.
 Joventut Comunista Ibèrica
 (Convocatòria important)
 Queden convocats per a dissabte, dia 1, a les 8 de la vetlla, tots els companys de la cel·lula Didac Tarradell.

Tots els companys que no hi assisteixin li seran aplicades sancions enèrgiques.
 El Secretariat d'Organització.

pal ha estat atès pel facultatiu de guàrdia.

Grossi, en nom dels combatents, dissertarà sobre: *On eren els botiguers el 19 de juliol?*
 Treballadors, tots al Gran Miting del P. O. U. M.

Josep Lozano, guarda Devesa, fa a mans de l'Alcaldia una clau, i En Joaquim Aimerich una cèdula personal, a nom de Margarida Gener, del carrer del Carme, 72.
 Serà lliurat tot a qui acreditat li pertany.

CAJA POSTAL DE AHORROS
 (Con la garantía del Estado)
 Los ahorros en vuestra casa o en vuestro bolsillo corren el peligro de robo o extravío. Este peligro desaparece completamente si los ingresáis en la Caja Postal de Ahorros. ¿Por qué? Porque aunque perdais la cartilla nadie puede operar con ella y la Caja Postal de Ahorros os expide un duplicado con el mismo saldo a vuestra disposición.

Els Tribunals Populars dissolts?
 Per un decret de la Conselleria de Justicia, igual que a València, es procedirà a la dissolució dels Tribunals Populars que han funcionat fins ara.
 Aquests seran substituïts per

El cuirassat rebel "Espanya" enfonsat per l'aviació lleial

BARCELONA

MADRID

Exits sorollosos de l'aviació lleial al front d'Aragó

Comunicats oficials d'unes hores, i en donar per acabada la reunió, a tres quarts de vuit, els consellers abandonaren el Palau de la Generalitat sense fer cap declaració als periodistes.

El d'ahir nit

Al sector d'Azuara, a les 17'30 ha estat bombardejat intensament per setze avions enemics el poble de Fuendetodos sense haver-se de lamentar desgràcies personals.

Lleugers tiroteigs al front sense conseqüències.

El d'aquest matí

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat per la conselleria de Defensa de la Generalitat és el següent:

Sector Divisió 29. — L'artilleria enemiga de l'Ermita de Sant Jordi ha bombardejat intensament les nostres posicions del riu Zuera sense baixes.

Sector Divisió 27. — S'han passat a les nostres files 2 soldats d'artilleria.

Sector Divisió 26. — Foc de l'artilleria enemiga sobre les nostres posicions. Les nostres bateries han contestat a l'atac fent emmudir a l'enemic.

Diversos aparells enemics han llançat algunes bombes sobre les nostres posicions de Monte Oscuro sense conseqüències.

Sector Divisió 25. — Les nostres bateries han efectuat concentracions de foc sobre nuclis enemics situats als voltants de l'ermita del Pueyo i poble de Belchite.

S'ha passat a les nostres files un requeté amb armament.

L'aviació republicana a les 19'45 d'ahir bombardejà intensament Quinto i voltants de Bonastre llançant 4 bombes de 70 quilos i deu de 12 quilos.

A les 22'30 els nostres aparells han llançat setze bombes de 70 quilos sobre els objectius militars de Saragossa.

Efectuaren un altre raid sobre el pantà de la Penya deixant caure setze bombes de 70 quilos que destruïren la turbina i part del dic.

Sobre el planell de l'Ermita de Sta. Quitèria llançarem 14 bombes de 70 quilos.

Tots aquests serveis de l'aviació lleial foren efectuats sense cap entrebanc per a la nostra part.

El Govern de la Generalitat suspengué la reunió d'ahir davant la situació anormal de l'Ordre Públic

Barcelona. — La reunió que celebrà el Govern de la Generalitat, ahir, a la tarda, fou d'escassa durada. Era la continuació de les sessions que tingueren lloc durant la tarda i el vespre del passat dimecres, i com aquelles, extraordinària i presidida per l'Honorable senyor Companys.

A dos quarts de sis coincidiren a la Generalitat tots els membres del Govern, llevat del conseller de Defensa, Isgleas, que es trobava a Figueres. Amb el President Companys, passaren tots al Saló d'Actes, on es celebrà la reunió.

El Govern estigué reunit durant

El Gabinet de Premsa de la Presidència de la Generalitat facilità després de suspesa la reunió, la següent nota:

"El Govern de la Generalitat, davant la situació anormal de l'Ordre Públic, no pot continuar les seves tasques sota la pressió, el perill i el desordre que suposa l'existència de grups que en alguns llocs de Catalunya tracten d'imposar-se per la coacció i comprometen la revolució i la guerra.

Per tant, el Govern suspèn la seva reunió i espera que immediatament tots aquells que no depenen directament del Consell de la Generalitat es retiraran del carrer per tal de fer possible que desapareguin ràpidament el neguit i l'alarma en què actualment viu Catalunya.

Al mateix temps, el Govern de la Generalitat ha pres les mesures necessàries per tal d'assegurar el compliment estricte de les seves determinacions".

Els periodistes intentaren ampliar les notícies relatives al Consell, i estigueren al Departament del conseller primer. El sots secretari de Finances, Martí Feced, els manifestà que el senyor Terradellas estava ocupat en una reunió i no podria rebre'ls. Recordà als reporters que la reunió del Consell havia estat presidida pel senyor Lluís Companys, i per tant, el conseller primer no podria tampoc afegir res a la nota facilitada per l'oficina de la Presidència.

Després els periodistes anaren als Departaments oficials del President i preguntaren si el senyor Companys volia rebre'ls. Per mitjà del seu secretari particular, el President Companys féu dir als representants de la Premsa que no hi havia cap més notícia per ésser publicada que la nota del Consell que havia estat facilitada, la qual havia estat radiada per a la seva major difusió.

Manifestacions de Companys

Barcelona (2 tarda). — En rebre als periodistes el president Lluís Companys els hi ha dit:

"Vull donar-vos una satisfacció per no haver-vos facilitat informacions més àmplies dels consells celebrats darrerament.

No sé si pronunciar una mença, un prec o un requeriment davant la perspectiva que se'ns ha ofert d'uns fusells al carrer, quan tanta falta fan a l'avantguarda, perspectiva que ha causat la perturbació del Consell de la Generalitat per uns moments.

Em felicito que aqueixa perspectiva hagi desaparegut ja. Ara estic content de la normalitat però davant els fets hem de cridar: prou de perturbacions! Hem de mantenir la unitat per anar contra el feixisme!

Després ha dit que Diaz Sandino li havia donat ompte de la notícia de l'enfonsament per part de l'aviació republicana del cuirassat rebel "Espanya".

COMBAT NAVAL - AERI

L'Espanya enfonsat!!

València (4 tarda). — Aquesta tarda hem rebut una notícia que, d'ésser realitat, constituiria una gran victòria per a les armes lleials i una bona dosi de moralització per a lluita entaulada contra el feixisme. Aquesta notícia és la següent:

A les set d'aquest matí el vaixell britànic "Natge" amb càrrega de lastre, que navegava a tota màquina en direcció del port de Santander per a carregar material de les mines de Castroudiales s'ha vist tallat el pas per dos navilis facciosos que han disparat contra ell amb l'intent de privar la seva entrada al port lleial.

Aquests eren el cuirassat "Espanya" i el destructor "Velasco". El darrer li ha engegat dotze canonades, sense, però, tocar-lo.

Les bateries de la costa, que s'han donat compte, tot seguit, de l'agressió de que el vaixell britànic era objecte han disparat els seus canons. L'aviació lleial, assabentada també, s'ha enlairat ràpidament i ha sortit a l'encontre dels agressors.

Quan l'"Espanya" navegava a unes 5 milles a tot el llarg de la costa santanderina, els nostres aparells han deixat caure els seus projectils, amb tant bona fortuna que, tocat de ple, ha començat a enfonsar-se.

El vaixell rebel "Velasco" s'ha esperat uns instants al costat del cuirassat que, ràpidament, anava desapareixent sota les onades i quan ha vist que no hi havia res a fer ha marxat salvant abans l'oficialitat.

De Santander han sortit unes barcasses que procuraven salvar la marineria, logrant-lo en la quasi totalitat. En poc menys de mitja hora no quedava rastre sobre l'aigua del que havia estat un dels vaixells rebels més temibles del Nord d'Espanya.

Els aparells lleials que han portat a cap aquesta victoriosa acció són dos i es trobaven a l'aeròdrom de Santander.

Per a donar una idea del que era el cuirassat rebel "Espanya" repetirem les seves característiques.

Desplaçava 16.140 tones, eslora 140 metres; calat, 8 metres.

Anava artillat amb 8 canons del 30'5; 20 del 10'15 i 2 canons an-

tiaeris 7'62. La cuirassa d'acer de la torre tenia una espessor de 30 centímetres i la dels costats era de 2 centímetres.

La tripulació ordinàriament constava de 854 homes. El cuirassat "Espanya" s'anomenava abans "Alfonso XIII" i era bessó del lleial "Jaume I".

Començà la seva construcció el dia 3 de maig de 1913 al Ferrol i fou botat a l'aigua el febrer de 1915. Tenia 12 calderes i 4 èlixs que es movien amb turbina, amb una força de 20.000 caballs, desartollant una velocitat de 20 nusos.

Aquests són les característiques del cuirassat enfonsat aquest matí pels nostres bombarders d'aviació.

A darrera hora ens comuniquen que el mercant britànic ha arribat feliçment al port lleial de Santander.

Son rebutjats amb enormes pèrdues

Bilbao, 30. — Ahir, les tropes rebels han continuat desenrotllant els seus desesperats atacs contra Durango. La infanteria facciosa ha estat rebutjada, amb grans pèrdues.

Les nostres noves línies de posicions han quedat fortificades per a resistir.

L'empenta facciosa ha estat continguda admirablement. L'objectiu era la població de Durango, que continua al nostre poder.

Pel sector de Marquina l'enemic ha intentat una infiltració, sense que tampoc tingués èxit.

Fugitius arribats a les nostres files diuen haver vist entre les tropes rebels unitats completes d'alemanys i italians. També hi ha molts moros.

Avui el mal temps ha impedit d'operar l'aviació facciosa. La tranquil·litat ha estat, doncs, relativa.

Establert l'exèrcit regular i instal·lat el comandament únic, es creu que els resultats seran altament favorables per a la causa antifeixista, que és la causa de la llibertat d'Euskadi.

ESTRANGER

Vaixell rebel apressat per la flota republicana

Gibraltar (4 tarda). — La flota republicana ha detingut aquest matí a l'estret a un vaixell faccios que a bord portava, en destí als rebels, 100 motors per a aviació i una enorme quantitat de cartutxos de varis calibres.

Tan aquests com els motors són de marca italiana.

Igual que Neron... Ara ens donen la culpa a nosaltres

Berlín (4 tarda). — Les ràdios alemanyes i els diaris encara no han desmentit les notícies que els avions que destruïren Güernica fossin alemanys.

Els diaris d'aquest matí, però, publiquen, amb un cinisme sense parió, la nota oficial del govern germànic acusant als bolxevics de l'incendi i destrucció de la ciutat i la metrallada de les dones i infants.

Detinguts!

Perpinyà (4 tarda). — Dotze soldats estrangers que volien venir a Espanya per a lluitar al nostre costat han estat detinguts per la guàrdia francesa i condemnats a 23 dies de presó.

Els detinguts són 6 anglesos, entre ells els periodista Hannord, 3 holandesos, 2 polonesos i un alemany.

Assistiu avui al Mítig

Tribunal d'Urgència, compostos per magistrats d'aquesta Audiència i jurats com els anteriors.

Aquests tribunals seran dos i seran compostos l'un pels companys Samblancat i Palazon, presidit per Jesús Pinilla, i l'altre que presidirà Eduard Sanjoan, pels companys Boronat i Torremado.

CAJA POSTAL DE AHORROS

(Con la garantía del Estado)

Interés: 3 por ciento anual en libretas de libre disposición.

Libretas a plazo de un año: 3 y medio por ciento anual.

¡Ciudadanos! Contribuid a fortalecer la economía nacional ingresando vuestros ahorros en la Caja Postal.

Nota de la Conselleria de Cultura:

«Cal la col·laboració dels pares de l'ensenyament dels seus fills»

Aquesta Conselleria sap prou bé que els mestres tenen plena consciència dels seus deures, però el seu esforç esdevindria gairebé inútil, sense comptar amb la decidida cooperació dels pares i familiars, per tal de portar a terme l'altíssima missió que els està confiada.

I no es pot oblidar que un dels principis fonamentals del bon ordre de l'Escola, ha d'ésser la puntualitat a les hores d'entrada, puix del contrari es negligeix una de les primeres virtuts que tot escolar ha de tenir i que haurà d'ésser norma de la nova vida futura.

Per aquesta raó la Conselleria de cultura demana que els pares, a costa dels sacrificis que calguin, vetllin per tal de què llurs fills, qualsevol que sigui l'edat que tinguin, assisteixin a l'Escola amb puntualitat extremada.»

Pel Secretariat Femení, parlarà M.ª Teresa Andrade, sobre el tema:

FRONT DE LES DONES REVOLUCIONARIES

Sindicat Musical de Girona

C. N. T. - A. I. T.

Convoquem reunió general de afiliats pel diumenge 2 de maig i hora 11 matí, al local Ateneu Cultural (C. Nou Teatre).

Ordre del dia

- 1.er Lectura acta anterior.
- 2.on Taula discussió.
- 3.er Gestions realitzades.
- 4.rt Aspecte musical local.
- 5.nt Assumptes generals.

Remarquem l'obligatorietat de l'assistència.

Girona, 29 abril 1937.

La Junta.

CAJA POSTAL DE AHORROS

(Con la garantía del Estado)

Interés: 3 por ciento anual en libretas de libre disposición.

Libretas a plazo de un año: 3 y medio por ciento anual.

Firme garantía. Secreto absoluto.

Las cantidades ingresadas en la Caja Postal de Ahorros a partir del 2 de agosto último son de libre disposición.

Los titulares pueden verificar operaciones en todas las Oficinas de Correos de España.

Llegiu i propagueu L'Espurna

Per què serveixen els cònsols?

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Té dret un cònsol a tenir el mal de la son?

Veus del front

Una eloquent carta de les trinxeres

Company i amic:

Per un afer relacionat amb la guerra em trobava el diumenge passat a Siétamo. I en aquesta població martiritzada per la guerra, vaig escoltar els parlaments que es feien aquell dia a l'acte de la Monumental i en el qual les dones jugaren el paper principal. L'acte en si, no em digué res; els qui ens esforcem a trobar el veritable camí, la sortida encertada a la present situació revolucionària, no poguérem aprendre'n res. I no obstant, en aquell acte vaig adonar-me d'un perill que creia superat; però que s'ha incrementat de nou, segurament degut al corrent reformista al qual s'aboca la reraguarda sense consultar ni prendre en consideració les aspiracions i ambicions dels qui pel demà ens llançarem a l'aventura de la guerra revolucionària.

Em refereixo al perill del patriotisme, comprensible en la burgesia, però que a nosaltres pot conduir-nos per camins francament deplorables i equivocats. Puix que en nosaltres el patriotisme es converteix automàticament en patriotisme. Com, doncs, menysprear l'internacionalisme a què ens lliga, ultra el nostre sentit proletari, la sang vessada pels companys estrangers?

A l'acte de què et parlo vaig veure-hi clar; el perill se m'oferi més greu que mai, les conseqüències extremadament fatals. Et parlo de l'incident ocorregut durant el parlament de Dolors Bargalló que, malgrat ésser d'Esquerra Republicana de Catalunya, sabia disffressar-se per aquest acte amb la representació de la secció catalana del Socors Roig Internacional. El recordes? Sí, era quan en començar a parlar s'estengueren els rumors. Orella a l'aparell de ràdio, vaig oir-li exclamar: *I ara, què*

passa? I continuà el seu discurs que hagué d'interrompre novament perquè els rumors s'havien convertit en sorollosos xiulets. "Però què ocorre?" exclamà novament. I els de la tribuna li contestaren: "Volen que parlevi en castellà". — "Però això no pot ésser; jo parlo en nom de les dones de Catalunya!", rectificà la Bargalló.

Tenia raó: allò no podia ésser. El poble de Catalunya, enardit als acords d'"Els Segadors" i per la presència del seu President, demanava, mancat de tota elegància, que una catalana parlés en castellà. Te'n dones compte, company? Catalunya demana que es parli en castellà!

Sí, Catalunya està desorientada. Vol fugir del catalanisme clàssic de la petita burgesia, del patriotisme esquifit; però cau, en el marasma de la més gran confusió, en l'espanyolisme ni menys patrioter ni menys fals. I això és greu. Demuestra que li manca al poble català una línia política justa que faci possible les seves ambicions nacionals. Jo diria que l'havia tingut en en els primers temps de Revolució, però que el corrent reformista l'ha desorientat i desviat miserablement. Què creus tu, amic?

Després hi he pensat més assossegadament i m'he preguntat si la política centralista seguida per la dictadura no va aconseguir els seus objectius; si la petita burgesia amb la seva política catalanista va fer quelcom més que intentar desenterrar un mort sense aconseguir-ho.

I em pronuncio per això darrer. Havia cregut en algun temps que la petita burgesia catalana, representada a l'Esquerra Republicana havia fet quelcom beneficiós pel problema nacionalista; però ara veig que no. Partint de premisses falses — l'emancipació nacional no

VENCEREMOS

No hace muchos días era el cumplimiento de 6 años de vida de aquella república que tenía que darlo todo a la clase trabajadora. Hoy hace más de nueve meses que aquella clase obrera que tanto esperaba de ella, tiñen con su sangre las tierras españolas por la incapacidad y los fracasos de aquella. ¿Qué demuestra esto? La experiencia nos lo ha enseñado, La clase trabajadora no puede confiar en una república burguesa por más democrática que sea. Sino que ha de apoderarse del poder porque es la única manera para obtener su emancipación.

Por esto, ésta vez los obreros van al frente a ofrecer su sangre generosa y su vida si es necesaria, contentos y optimistas porque saben que luchan por su libertad y no por los intereses burgueses, apesar de que alguien diga lo contrario.

Si vais en las estaciones a despedir estos trenes llenos de jóvenes que marchan al frente arrancando tantos brazos de las fábricas y destrozando hogares, véreis, en todos los ojos, la alegría de los que cumplen con su deber. Van a librar a sus hermanos de las garras opresoras del capitalismo, y en el fondo de todos sus corazones sale un grito unánime, de viva la Revolución.

Pero es indigno y miserable esta campaña que llevan a cabo los reformistas contra el frente de Aragón. Porque los que luchan aquí han demostrado más de una vez su valor. No se cansan de pedir armas para coger para la revolución, las ciudades fascistas de Zaragoza, Huesca y Teruel. Pero a los reformistas no les interesa que los obreros del frente de Aragón obtengan triunfos. Saben que son revolucionarios y que luchan por la revolución. Quieren demostrar a la opinión obrera de retaguardia que la pasividad de este frente es culpa de los milicianos, para así poder llevar a la práctica su obra de estrangular la revolución.

Pero los milicianos de este frente, saben a que atenerse, y a pesar del bloqueo y de las maniobras del reformismo, con más o menos sangre, venceremos al facismo y haremos la revolución. Porque no representa nada para hacernos desistir de nuestros anhelos, estos payasos contrarrevolucionarios que actúan en la retaguardia.

J. Brunsó

Bellestar, (Huesca) día 25 de Abril de 1937

la lligava a l'emancipació proletària — ha arribat a conclusions igualment falses. És el fracàs del federalisme burgès. No ho entens així mateix, tu?

Sí, el problema de les nacionalitats el resoldrem nosaltres; no hi ha dubte. Però no dintre el mare

de la burgesia, del règim de propietat privada; sinó alliberant-nos nosaltres i alliberant, com a conseqüència, les nacionalitats oprimides pel centralisme.

Teu i de la Revolució.

R. B.

El company Antoni Soler parla davant el micròfon, per a L'ESPURNA

(Ve de la pàgina 1)

clara i concreta. Cal destruir el règim de propietat privada de la terra o sigui el dret abusiu de la mateixa, amb tota la seva extensió. Per això, cal socialitzar la terra, tota la terra, perquè entenem nosaltres que el pagès no li ha d'interessar la terra en propietat, sinó ésser propietari del que la terra produeix. El dia que deixi de fer-la produir, haurà perdut tots els drets.

Robustiment dels Sindicats Agrícoles, perquè representen l'inici de la gran transformació econòmica que cal portar a la pràctica.

Ajudar tècnic i econòmicament totes les collectivitzacions, que d'una manera voluntària, s'han portat a la pràctica, per poder demostrar amb fets, que l'única manera d'arribar a l'emancipació total dels treballadors, és la collectivització general.

Organització a les ciutats de grans Cooperatives d'ús domèstic, perquè junts amb els Sindicats Agrícoles, puguin anular tots els traficants, principals responsables de l'encariment de les subsistències. Esborrar de fet totes les diferències, existents entre els treballadors del camp i de la ciutat.

Però, l'única manera de resoldre aquests problemes, és a base d'un Govern de la classe treballadora revolucionària: un Govern Obrer i Camperol.

No fer una política netament revolucionària de cara al camp, podria portar-nos greus perjudicis per a la Guerra i la Revolució.

M. M.

No regateigis una moneda a una institució que vetlla desinteressadament per tots els ciutadans.

No deixis d'ajudar a la CREU ROJA.

Fulletó de L'Espurna 71 - El Taló de Ferro

trovat Wickson pel carrer, el va tractar de vil pocavergonya. Per aquest motiu va ésser detingut i acusat de provocacions, condemnat pel tribunal a pagar una multa i prometre, sota fiança, que s'estaria quiet. Era una cosa tan ridícula que ell mateix no va poder estar-se de riure'n. Però, quin avalot que hi va haver en la premsa regional! S'hi parlava seriosament del bàcil de la violència, i el pare hi era citat com a exemple característic de la virulència d'aquell microbi. Més d'un periòdic insinuava que a causa de la fatiga cerebral d'un excés de treballs científics se li havia afeblit l'esperit, i donaven a comprendre que se l'hauria d'internar en algun asil. I no eren paraules enlaire això; anunciaven un perill imminent. L'experiència del bisbe Morehouse era una bona lliçó, i el pare l'havia còpsada perfectament. Va romandre impàvid sota aquell diluvi d'injustícies, i em penso que la seva paciència va sorprendre al seus mateixos enemics.

Vingué després l'assumpte de la nostra casa, de la que habitàvem. Va ésser-nos comunicat el venciment d'una hipoteca, i tinguérem que renunciar al dret de propietat. No cal dir que no hi havia tal hipoteca i que mai n'hi havia haguda cap: el terreny havia estat pagat enterament i la casa també, tan prompte havia estat acabada; i tant la casa com el terreny havien estat sempre lliures de censos i gravàmens. No obstant, una hipoteca en tota regla fou redactada i signada amb tots els aspectes de legalitat i d'autenticitat desitjables, amb els rebuts i tot dels interessos devengats durant un cert nombre d'anys. El pare no alçà la més mínima protesta; de la mateixa manera que li havien robat les rendes, ara li robaven la casa, i no hi havia manera d'alçar recurs. El mecanisme de la societat estava entre les mans d'aquells que s'havien conjurat per a perdre'l. I com que en el fons era un filòsof, ja s'ho prenia sense enfadar-s'hi.

— Estic condemnat a ésser destruït, em deia. Però això no és cap raó per a que no

miri d'ésser-ho el menys possible. Els meus ossets son fràgils, i la lliçó ha donat els seus fruits. Déu sap si estic disposat a acabar els meus dies en un manicomi.

Això em recorda que encara no he explicat l'aventura del bisbe, però primer tinc de parlar del meu casament. Com que el seu interès s'esfuma entre mig d'una sèrie d'esdeveniments semblants, en diré solament alguns paraules.

— Ara si que anem a esdevenir proletaris de bò en bò, va dir el meu pare quan vàrem ésser expulsats de casa nostra. Moltes vegades he envejat al teu futur marit la seva perfecta coneixença del proletariat. Ara podré observar i donar-me compte de les coses per mi mateix.

El meu pare devia tenir el gust de l'aventura en la masa de les sangs perquè és d'aquesta manera que se prenien les coses de la nostra desgràcia sense indignació i sense tristesa. Era massa filòsof i massa senzill per ésser venjatiu, i tenia l'esperit massa ocupat per a adonar-se i enyorar les

comoditats materials que tenien de deixar. Quan ens vàrem anar a establir a Sant Francisco, en quatre miserables habitacions dels barris baixos, al sud de Market Street, es va endinsar en aquella nova vida amb la mateixa joia i entusiasme que un infant, completades, però, amb la visió i la comprensió àmplia d'un cervell de primera categoria. Estava immunitzat contra tota mena d'anquilosament mental i contra tota falsa interpretació del valor de les coses: els convencionalismes i costums no tenien per a ell cap significat; no reconeixia altre valor que els dels fets matemàtics i científics. El meu pare era un ésser excepcional: tenia un esperit i una ànima com sols en posseïen els grans homes. Per alguns conceptes fins era superior a l'Ernest, que és l'home més gran que jo hagi conegut.

Jo mateixa experimentava un cert desencans per aquell canvi de vida, si més no, pel goig d'escapar-me de l'ostracisme a que ens havia reduït l'allunyament progressiu i metòdic de la nostra vila univer-